

til enhver tid mod behørig legitimation, uden retskendelse, adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter for at udøve tilsynsvirkomhed.

Stk. 2. Politiet yder bistand hertil. Justitsministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler herom.

§ 22. Den, der er ansvarlig for virksomhed, der omfattes af §§ 9–13, skal efter anmodning fra miljøministeren, godkendelses- eller tilsynsmyndigheden give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for myndighedens administration af loven.

§ 23. Miljøministeren kan fastsætte gebyrer til hel eller delvis dækning af myndighedernes udgifter ved behandling af godkendelsessager, undersøgelser, tilsyn og kontrol.

Kapitel 4

Myndigheder

§ 24. Henlægger miljøministeren sine beføjelser efter loven til levnedsmiddelstyrelsen eller andre institutioner under miljøministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders afgørelser, herunder at disse myndigheder har den endelige administrative afgørelse, jfr. dog § 30.

Stk. 2. Efter forhandling med den pågældende minister kan miljøministeren fastsætte regler om andre myndigheders eller institutioners medvirken ved varetagelsen af opgaver efter loven. *Stk. 1* finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. I hovedstadsområdet udøver hovedstadsrådet de opgaver, som loven henlægger til amtsrådene, eller som henlægges til amtsrådene i henhold til regler udstedt efter loven.

§ 25. Miljøministeren kan i konkrete sager af mere vidtrækkende betydning bestemme, at afgørelser efter loven skal træffes af ministeren i stedet for af amtsrådet.

Stk. 2. Miljøministeren kan pålægge amtsrådene og kommunalbestyrelserne at tage spørgsmål, herunder konkrete sager, omfattet af loven op til behandling og beslutning.

Stk. 3. Miljøministeren kan på eget initiativ tage en afgørelse, der er truffet af en

kommunalbestyrelse eller et amtsråd, op til nærmere undersøgelse og afgørelse.

Kapitel 5

Klage

§ 26. Afgørelser i henhold til denne lov eller i henhold til regler udstedt efter loven kan påklages af

- 1) den, afgørelsen retter sig til,
- 2) den, som i øvrigt har individuel, væsentlig interesse i sagen.

Stk. 2. Embedslægeinstitutionen kan påklage afgørelser efter § 10, efter § 19 vedrørende virksomhed, der er omfattet af § 10, og afgørelser efter § 29.

Stk. 3. Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Havfiskeriforening og Dansk Fiskeriforening kan påklage afgørelser efter §§ 10–11, efter § 19 vedrørende virksomhed, der er omfattet af §§ 10–11, og afgørelser efter § 29.

Stk. 4. Forbrugerrådet og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd kan påklage afgørelser efter §§ 10–13, 19 og 29.

Stk. 5. Amtsrådet kan påklage levnedsmiddelstyrelsens afgørelser efter § 29.

Stk. 6. I regler, der udstedes efter loven, kan der fastsættes bestemmelser om embedslægeinstitutionens, Danmarks Naturfredningsforenings, Danmarks Sportsfiskerforbunds, Danmarks Havfiskeriforenings, Dansk Fiskeriforenings, Forbrugerrådets og Arbejderbevægelsens Erhvervsråds adgang til at påklage afgørelser.

§ 27. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende. I tilfælde, hvor offentlig annoncering har fundet sted, jfr. § 28, stk. 4, regnes klagefristen fra offentliggørelsen, uanset tidspunktet for eventuel individuel underretning. Hvis klagefristen udløber på en lørdag, en søndag eller en helligdag, forlænges klagefristen til den følgende hverdag.

Stk. 2. En godkendelse efter §§ 10–13 må ikke udnyttes før udløbet af klagefristen.

Stk. 3. Klage over en meddelt godkendelse efter §§ 10–13 har opsættende virkning, indtil klagemyndighedens afgørelse foreligger eller klagemyndigheden bestemmer andet.

Stk. 4. En klage over et påbud eller forbud har opsættende virkning, indtil klagemyndig-